Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B ►C1 EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 881/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan rautatieviraston perustamisesta (virastoasetus) ◄

(EUVL L 164, 21.6.2004, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1335/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008	L 354	51	31.12.2008

Oikaistu:

►C1	Oikaisu, EUVL L 220, 21.6.2004, s. 3 (881/2004)

▼B
▼C1

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 881/2004,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004,

Euroopan rautatieviraston perustamisesta

(virastoasetus)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([4]), ja ottavat huomioon sovittelukomitean 23 päivänä maaliskuuta 2004 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Rajattoman eurooppalaisen rautatieliikennealueen asteittainen perustaminen edellyttää yhteisön toimia rautateihin sovellettavan teknisen sääntelyn alalla niin tekniikkaan kuin turvallisuuteenkin liittyvien näkökohtien osalta, koska näitä näkökohtia ei voi erottaa toisistaan.

(2) Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/440/ETY ([5]) säädetään infrastruktuurin käyttöoikeuksien avaamisesta asteittain kaikille yhteisön rautatieyrityksille, joilla on toimilupa ja jotka haluavat kehittää tavaraliikennepalveluja.

(3) Rautatieyritysten toimiluvista 19 päivänä kesäkuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/18/EY ([6]) säädetään, että kaikilla rautatieyrityksillä on oltava toimilupa ja että yhden jäsenvaltion myöntämä toimilupa on voimassa kaikkialla yhteisössä.

(4) Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26 päivänä helmikuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/14/EY ([7]) on luotu uusi kehys, jolla pyritään perustamaan rajaton eurooppalainen rautatieliikennealue.

([1]) EYVL C 126 E, 28.5.2002, s. 323.
([2]) EUVL C 61, 14.3.2003, s. 131.
([3]) EUVL C 66, 19.3.2003, s. 5.
([4]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. tammikuuta 2003 (EUVL C 38 E, 12.2.2004, s. 135), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 26. kesäkuuta 2003 (EUVL C 270 E, 11.11.2003, s. 48) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. lokakuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma, annettu 22. huhtikuuta 2004 ja neuvoston päätös, tehty 26. huhtikuuta 2004.
([5]) EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/12/EY (EYVL L 75, 15.3.2001, s. 1).
([6]) EYVL L 143, 27.6.1995, s. 70, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/13/EY (EYVL L 75, 15.3.2001, s. 26).
([7]) EYVL L 75, 15.3.2001, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 2002/844/EC (EYVL L 289, 26.10.2002, s. 30).

▼C1

(5) Jäsenvaltioiden rautatiejärjestelmien väliset tekniset ja toiminnalliset erot ovat luoneet rajoja kansallisten rautatiemarkkinoiden välille ja estäneet alan dynaamisen kehittymisen Euroopan mittakaavassa. Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/48/EY ([1]) ja Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/16/EY ([2]) määritellään olennaiset vaatimukset ja perustetaan menettelyt, joiden tavoitteena on pakollisten yhteentoimivuuden teknisten eritelmien määrittely.

(6) Turvallisuus- ja yhteentoimivuustavoitteeseen pyrkiminen samanaikaisesti edellyttää paljon teknistä työtä, jonka johdossa on oltava erikoistunut elin. Tästä syystä on tarpeen perustaa yhteisön toimielinjärjestelmän puitteisiin ja toimivaltarakenteen tasapaino huomioon ottaen Euroopan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta käsittelevä virasto, jäljempänä ”virasto”. Tällaisen viraston perustaminen tekee mahdolliseksi Euroopan rautateiden turvallisuus- ja yhteentoimivuustavoitteiden samanaikaisen huomioon ottamisen siten, että hyödynnetään korkealaatuista asiantuntemusta, ja tällä tavoin voidaan osaltaan elvyttää rautatiesektoria ja edistää yhteisen liikennepolitiikan yleisten tavoitteiden saavuttamista.

(7) Edistääkseen rajattoman eurooppalaisen rautatieliikennealueen perustamista ja myötävaikuttaakseen rautatiealan elvyttämiseen samalla lujittaen sen keskeisiä hyviä puolia turvallisuuden osalta, viraston olisi edistettävä todellisen eurooppalaisen rautatiekulttuurin kehittämistä ja oltava kaikkien rautatiealan toimijoiden välinen keskeinen vuoropuhelun, yhteistoiminnan ja keskustelun väline kunkin toimivaltuuksia kunnioittaen.

(8) Yhteisön rautateiden turvallisuudesta 30 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/49/EY (rautatieturvallisuusdirektiivi) ([3]) säädetään yhteisten turvallisuusindikaattorien, turvallisuustavoitteiden ja turvallisuusmenetelmien laatimisesta. Niiden laatiminen edellyttää riippumatonta teknistä asiantuntemusta.

(9) Rautatieyrityksille annettavien turvallisuustodistusten myöntämismenettelyjen helpottamiseksi on tärkeää kehittää yhdenmukainen malli sekä turvallisuustodistukselle että turvallisuustodistushakemukselle.

(10) Rautatieturvallisuusdirektiivissä säädetään, että turvallisuutta koskevia kansallisia toimenpiteitä on tarkasteltava turvallisuuden ja yhteentoimivuuden näkökulmasta. Tätä tarkoitusta varten tarvitaan ehdottomasti riippumattomaan ja puolueettomaan asiantuntemukseen perustuva lausunto.

(11) Turvallisuuden alalla on tärkeää taata mahdollisimman laaja avoimuus ja tehokas tiedonkulku. Yhteisiin indikaattoreihin perustuvaa suoritustason analyysia, jossa olisivat mukana kaikki alan toimijat, ei ole vielä olemassa, ja sellainen olisi otettava käyttöön. Tilastollisten näkökohtien osalta on tarpeen tehdä läheistä yhteistyötä Eurostatin kanssa.

(12) Rautateiden turvallisuudesta vastaavien kansallisten elinten, sääntelyviranomaisten ja muiden kansallisten viranomaisten olisi voitava pyytää riippumaton tekninen lausunto silloin, kun ne tarvitsevat useita jäsenvaltioita koskevia tietoja.

([1]) EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

([2]) EYVL L 110, 20.4.2001, s. 1.

([3]) Ks. tämän virallisen lehden s. 16.

▼C1

(13) Direktiivissä 2001/16/EY säädetään, että ensimmäiset yhteentoimivuuden tekniset eritelmät (YTE) laaditaan viimeistään 20 päivänä huhtikuuta 2004. Tämän tehtävän toteuttajaksi komissio on valtuuttanut Euroopan rautateiden yhteentoimivuusjärjestön (Association europeénne pour l'interoperabilité ferroviaire, AEIF), johon kuuluvat rautatiekaluston valmistajat, infrastruktuurin haltijat ja liikenteenharjoittajat. Olisi toteutettava toimenpiteitä alan ammattilaisten AEIF:n puitteissa kehittämän asiantuntemuksen säilyttämiseksi. Työn jatkuvuuden ja YTE:ien kehittyminen ajan myötä edellyttävät pysyvää teknistä kehystä.

(14) Euroopan laajuisen verkon yhteentoimivuutta olisi vahvistettava, ja yhteisön tukea saavien uusien investointihankkeiden valinnassa olisi noudatettava yhteentoimivuuden tavoitetta, joka on vahvistettu yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY ([1]).

(15) Jatkuvuuden varmistamiseksi olisi viraston perustamien työryhmien vastattava kokoonpanoltaan soveltuvin osin AEIF:n kokoonpanoa, jota olisi täydennettävä lisäjäsenillä.

(16) Liikkuvan kaluston huolto on tärkeä osa turvallisuusjärjestelmää. Rautatiekaluston huoltoon ei ole syntynyt todellisia eurooppalaisia markkinoita, koska kunnossapitokonepajoilla ei ole sertifiointijärjestelmää. Tilanteesta aiheutuu alalle lisäkustannuksia ja liikennettä tyhjillä vaunuilla. Näin ollen olisi kehitettävä asteittain kunnossapitokonepajojen eurooppalainen sertifiointijärjestelmä.

(17) Veturinkuljettajien ammattipätevyyttä koskevat vaatimukset ovat tärkeä tekijä sekä turvallisuuden että eurooppalaisen yhteentoimivuuden osalta. Ne ovat myös edellytys rautatiealan työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle. Tätä kysymystä olisi käsiteltävä sosiaalisen vuoropuhelun nykyisissä puitteissa. Viraston olisi annettava tarvittavaa teknistä tukea, jotta tämä kysymys voidaan ottaa huomioon Euroopan tasolla.

(18) Rekisteröinti on ensisijaisesti todistus siitä, että liikkuvalla kalustolla voidaan liikennöidä tietyissä olosuhteissa. Rekisteröinnin olisi oltava avoin ja syrjimätön, ja sen olisi oltava viranomaisten tehtävä. Viraston olisi annettava teknistä tukea rekisteröintijärjestelmän perustamiseksi.

(19) Yhteentoimivuuden saavuttamiseen pyrkivässä prosessissa tarvittavien asiakirjojen olisi oltava yleisön saatavilla, jotta taattaisiin mahdollisimman laaja avoimuus ja kaikkien asianosaisten yhtäläinen oikeus saada asiaan kuuluvia tietoja. Sama koskee myös toimilupia ja turvallisuustodistuksia. Viraston olisi toimittava näiden tietojen tehokkaana välittäjänä.

(20) Innovaatioiden edistäminen rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden alalla on tärkeä tehtävä, jota viraston olisi edistettävä. Viraston toiminnan puitteissa tältä osin annettava taloudellinen apu ei saisi johtaa kyseisten markkinoiden vääristymiseen.

(21) Jotta virasto voisi hoitaa asianmukaisesti sille osoitetut tehtävät, sillä olisi oltava oikeushenkilön asema ja oma talousarvio, joka rahoitetaan pääasiassa yhteisön varoista. Viraston riippumattomuuden varmistamiseksi sekä sen päivittäisessä johtamisessa että sen laatimissa lausunnoissa ja suosituksissa, sen pääjohtajalla olisi oltava täydet valtuudet ja viraston henkilöstön olisi oltava riippumaton.

(22) Jotta viraston tehtävien suorittaminen voidaan varmistaa tehokkaasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jolla on tarvittavat valtuudet hyväksyä talousarvio, tarkastaa sen täytäntöönpanoa, antaa tarvittavat varainhoi-

([1]) EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 1346/2001/EY (EYVL L 185, 6.7.2001, s. 1).

▼C1

toa koskevat säännöt, luoda avoimet menettelyt viraston päätöksentekoa varten, hyväksyä viraston toimintaohjelma, vahvistaa sen talousarvio, määritellä jäsenvaltioissa tehtäviä tarkastuksia koskeva toimintapolitiikka ja nimittää pääjohtaja.

(23) Hallintoneuvoston päätösten avoimuuden varmistamiseksi olisi kyseessä olevien alojen edustajien oltava läsnä sen suorittamassa asioiden käsittelyssä. Koska äänioikeus on varattu julkisen vallan edustajille, jotka ovat toimistaan vastuussa demokraattisille valvontaelimille, näillä edustajilla ei kuitenkaan olisi oltava äänioikeutta. Komission olisi nimettävä kunkin alan edustajat käyttäen perusteena sitä, kuinka he Euroopan tasolla edustavat rautatieyrityksiä, infrastruktuurin haltijoita, rautatiealan teollisuutta, työntekijäliittoja, matkustajia ja tavaraliikenteen asiakkaita.

(24) Viraston olisi toimittava avoimesti. Olisi varmistettava Euroopan parlamentin suorittama viraston tehokas valvonta, ja tämän vuoksi parlamentilla olisi oltava mahdollisuus kuulla viraston pääjohtajaa. Viraston olisi lisäksi sovellettava soveltuvaa yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin.

(25) Kun viime vuosina on perustettu lisää erillisvirastoja, budjettivallan käyttäjä on pyrkinyt parantamaan avoimuutta ja yhteisön niille myöntämän rahoituksen hallinnoinnin valvontaa, erityisesti maksujen budjetoinnin, varainhoidon valvonnan, vastuuvapauden myöntämisoikeuden, eläkejärjestelmään suoritettavien maksujen ja sisäisen talousarviomenettelyn (käytännesäännöt) osalta. Samoin olisi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999 ([1]) sovellettava rajoituksetta virastoon, ja viraston olisi liityttävä 25 päivänä toukokuuta 1999 Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ([2]).

(26) Ehdotetun toimen tavoitetta, joka on sellaisen erikoistuneen elimen perustaminen, jonka tehtävänä on laatia rautateiden yhteentoimivuutta ja turvallisuutta koskevia yhteisiä ratkaisuja, ei voida toiminnan yhteisen luonteen vuoksi riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan siksi toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

PERIAATTEET

1 artikla

Viraston perustaminen ja tavoitteet

Tällä asetuksella perustetaan Euroopan rautatievirasto, jäljempänä ”virasto”.

Viraston tavoitteena on rajattoman eurooppalaisen rautatieliikennealueen toteuttamiseksi ja turvallisuuden korkean tason takaamiseksi osallistua teknisten kysymysten osalta sellaisen yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoon, joka tähtää rautatiealan kilpailuaseman parantamiseen rau-

([1]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.
([2]) EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

▼C1

tatiejärjestelmien yhteentoimivuuden tasoa nostamalla sekä Euroopan rautatiejärjestelmän turvallisuutta koskevan yhteisen lähestymistavan kehittämiseen.

Näihin tavoitteisiin pyrkiessään virasto ottaa täysin huomioon Euroopan unionin laajentumisprosessin ja rautatieyhteyksiin kolmansien maiden kanssa liittyvät erityisrajoitukset.

Virastolla on yksinomainen toimivalta sen tehtäviin ja toimivaltaan kuuluvissa asioissa.

▼M1

2 artikla

Viraston antamien asiakirjojen lajit

Virasto voi:

a) antaa komissiolle 6, 7, 9 b, 12, 14, 16, 16 a, 16 b, 16 c, 17 ja 18 artiklan soveltamista koskevia suosituksia; ja

b) antaa komissiolle 9 a, 10, 13 ja 15 artiklan mukaisia ja jäsenvaltioiden asianomaisille viranomaisille 10 artiklan mukaisia lausuntoja.

▼C1

3 artikla

Työryhmien kokoonpano

►M1 1. Jäljempänä 6, 7, 9 b, 12, 14, 16, 17 ja 18 artiklassa tarkoitettujen suositusten laatimiseksi virasto perustaa rajoitetun määrän työryhmiä. ◄ Nämä työryhmät tukeutuvat toisaalta rautatiealan asiantuntijoiden ja erityisesti Euroopan rautateiden yhteentoimivuusjärjestön (AEIF) hankkimaan asiantuntemukseen, sekä toisaalta toimivaltaisten kansallisten viranomaisten asiantuntemukseen. Viraston on huolehdittava siitä, että sen työryhmillä on tarvittava pätevyys, että ne ovat edustavia ja että niissä on niiden toimialojen ja käyttäjien riittävä edustus, joihin komission viraston sille osoittamien suositusten pohjalta mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet vaikuttavat. Työryhmien työskentelyn on oltava avointa.

Ammattijärjestöjen edustajat osallistuvat asianomaisiin työryhmiin aina, kun 6, 12, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetuilla toimilla on suoria vaikutuksia alan työntekijöiden työolosuhteisiin, terveyteen ja turvallisuuteen.

2. Virasto toimittaa hyväksytyn työohjelman Euroopan tasolla toimiville edustaville rautatiealan elimille. Direktiivin 96/48/EY 21 artiklassa tarkoitettu komitea laatii luettelon näistä elimistä. Kukin elin ja/tai elinten ryhmä toimittaa virastolle luettelon pätevimmistä asiantuntijoista, joilla on valtuudet edustaa niitä kussakin työryhmässä.

▼M1

3. Rautatieturvallisuusdirektiivin 16 artiklassa määritellyt kansalliset turvallisuusviranomaiset tai käsiteltävän asian mukaan toimivaltaiset kansalliset viranomaiset nimeävät edustajansa niihin työryhmiin, joihin ne haluavat osallistua.

▼C1

4. Virasto voi tarvittaessa täydentää työryhmiä kyseisellä alalla päteviksi tunnustetuilla riippumattomilla asiantuntijoilla.

5. Työryhmien puheenjohtajana toimii viraston edustaja.

▼C1

4 artikla

Työmarkkinaosapuolten kuuleminen

Virasto kuulee työmarkkinaosapuolia päätöksen 98/500/EY ([1]) mukaisesti perustetussa alakohtaisessa neuvottelukomiteassa aina, kun tämän asetuksen 6, 7, 12, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetuilla toimilla on suoria vaikutuksia rautatiealan sosiaaliseen ympäristöön tai työolosuhteisiin.

Nämä kuulemiset on suoritettava ennen kuin virasto toimittaa suosituksensa komissiolle. Viraston on otettava nämä kuulemiset asianmukaisesti huomioon, ja sen on aina oltava valmis antamaan lisäperusteluja suosituksilleen. Virasto toimittaa alakohtaisen neuvottelukomitean antamat lausunnot komissiolle, ja komissio toimittaa ne direktiivin 96/48/EY 21 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

5 artikla

Rautateiden tavaraliikenteen käyttäjien ja matkustajien kuuleminen

Virasto kuulee rautateiden tavaraliikenteen käyttäjiä ja matkustajia edustavia järjestöjä aina, kun tämän asetuksen 6 ja 12 artiklassa tarkoitetuilla toimilla on välittömästi näihin kohdistuvia vaikutuksia. Direktiivin 96/48/EY 21 artiklassa tarkoitettu komitea laatii luettelon järjestöistä, joita on kuultava.

Nämä kuulemiset on suoritettava ennen kuin virasto toimittaa ehdotuksensa komissiolle. Viraston on otettava nämä kuulemiset asianmukaisesti huomioon, ja sen on aina oltava valmis antamaan lisäperusteluja ehdotuksilleen. Virasto toimittaa asiaankuuluvien järjestöjen antamat lausunnot komissiolle, ja komissio toimittaa ne direktiivin 96/48/EY 21 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

2 LUKU

TURVALLISUUS

6 artikla

Tekninen tuki

1. Virasto suosittaa komissiolle rautatieturvallisuusdirektiivin 6 ja 7 artiklassa säädettyjä yhteisiä turvallisuusmenetelmiä (YTM) ja yhteisiä turvallisuustavoitteita (YTT).

2. Virasto suosittaa komissiolle komission tai direktiivin 96/48/EY 21 artiklassa tarkoitetun komitean pyynnöstä tai omasta aloitteestaan muita turvallisuutta koskevia toimenpiteitä.

3. Virasto voi antaa komissiolle mitä tahansa asianmukaisia suosituksia yhteisten turvallisuustavoitteiden, yhteisten turvallisuusmenetelmien ja yhteentoimivuuden teknisten eritelmien (YTE) hyväksymistä edeltävän siirtymäkauden aikana sekä sellaisen kaluston ja infrastruktuurin osalta, joita yhteentoimivuuden tekniset eritelmät eivät koske. Viraston on varmistettava, että nämä suositukset sekä olemassa olevat ja valmisteilla olevat yhteentoimivuuden tekniset eritelmät ovat keskenään yhteensopivia.

4. Viraston on esitettävä tämän artiklan nojalla antamiensa suositusten tueksi yksityiskohtainen kustannus-hyötyanalyysi.

([1]) Komission päätös 98/500/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 27).

▼C1

5. Virasto järjestää rautatieturvallisuusdirektiivin 16 ja 21 artiklassa määriteltyjen kansallisten turvallisuusviranomaisten ja tutkintaelinten välisen yhteistyön ja helpottaa sitä.

7 artikla

Turvallisuustodistukset

Virasto laatii rautatieturvallisuusdirektiivin turvallisuustodistusten yhdenmukaistamista koskevien 11 ja 15 artiklan soveltamiseksi yhdenmukaisen turvallisuustodistuksen mallin, myös sen sähköisen version, ja yhdenmukaisen turvallisuustodistushakemuksen mallin, joka sisältää luettelon keskeisistä toimitettavista tiedoista, ja antaa näitä malleja koskevan suosituksen.

▼M1

———————

▼C1

9 artikla

Turvallisuustason seuranta

1. Virasto perustaa turvallisuudesta vastaavien kansallisten viranomaisten ja rautatieturvallisuusdirektiivissä tarkoitetusta tutkinnasta vastaavien kansallisten viranomaisten kanssa verkoston voidakseen määritellä mainitun direktiivin liitteessä I lueteltujen yhteisten turvallisuusindikaattorien sisällön ja koota yhteen tarvittavat rautateiden turvallisuutta koskevat tiedot.

2. Virasto laatii yhteisten turvallisuusindikaattorien, turvallisuutta ja onnettomuuksia koskevien kansallisten kertomusten sekä omien tietojensa perusteella joka toinen vuosi turvallisuustasoa koskevan kertomuksen, joka julkaistaan. Ensimmäinen tällainen kertomus on julkaistava viraston kolmantena toimintavuotena.

3. Virasto tukeutuu Eurostatin keräämiin tietoihin ja tekee sen kanssa yhteistyötä välttääkseen päällekkäisyydet ja varmistaakseen, että yhteisissä turvallisuusindikaattoreissa ja muiden liikennemuotojen indikaattoreissa noudatetaan yhdenmukaisia menetelmiä.

▼M1

2 a LUKU

KANSALLISET SÄÄNNÖT, RISTIINHYVÄKSYNTÄ JA TEKNISET LAUSUNNOT

9 a artikla

Kansalliset säännöt

1. Virasto suorittaa komission pyynnöstä teknisen arvioinnin uusista kansallisista säännöistä, joita komissiolle on toimitettu rautatieturvallisuusdirektiivin 8 artiklan tai rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/57/EY (uudelleen laadittu toisinto) ([1]), jäljempänä ”rautateiden yhteentoimivuusdirektiivi”, 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Virasto tarkastelee sitä, ovatko 1 kohdassa tarkoitetut säännöt voimassa olevien YTM:ien ja YTE:ien mukaisia. Virasto tarkastelee myös sitä, voidaanko sääntöjen avulla saavuttaa voimassa olevat YTT:t.

([1]) EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1.

▼M1

3. Jos virasto otettuaan huomioon jäsenvaltion esittämät perustelut katsoo, että jokin säännöistä ei vastaa YTE:itä tai YTM:iä tai ettei sen avulla voida saavuttaa YTT:itä, se antaa komissiolle asiasta lausunnon kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut säännöt virastolle.

9 b artikla

Kansallisten sääntöjen luokittelu

1. Virasto helpottaa jäsenvaltiossa käyttöönotettujen kalustoyksikköjen hyväksymistä muissa jäsenvaltioissa 2–4 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Virasto tarkastelee viimeistään 19 päivänä tammikuuta 2009 uudelleen rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin liitteessä VII olevassa 1 jaksossa olevaa luetteloa parametreistä ja antaa komissiolle tarkoituksenmukaisiksi katsomiaan suosituksia.

3. Virasto laatii luonnoksen vertailuasiakirjaksi, josta käy ilmi, miten jäsenvaltioiden kalustoyksikköjä käyttöönotettaessa soveltamat kansalliset säännöt vastaavat toisiaan. Asiakirja sisältää kunkin rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin liitteessä VII mainitun parametrin osalta kunkin jäsenvaltion kansalliset säännöt sekä määrittää kyseisessä liitteessä olevassa 2 jaksossa tarkoitetun ryhmän, johon nämä säännöt kuuluvat. Näihin sääntöihin kuuluvat säännöt, jotka on ilmoitettu rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 17 artiklan 3 kohdan nojalla, mukaan lukien YTE:n hyväksymisen seurauksena ilmoitetut (erityistapaukset, avoimet kohdat ja poikkeukset), tai rautatieturvallisuusdirektiivin 8 artiklan nojalla.

4. Rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin liitteessä VII olevassa 2 jaksossa tarkoitettuun ryhmään B kuuluvien kansallisten sääntöjen lukumäärän vähentämiseksi asteittain virasto laatii säännöllisin väliajoin luonnoksen vertailuasiakirjan päivittämiseksi ja toimittaa sen komissiolle. Asiakirjan ensimmäinen versio toimitetaan komissiolle viimeistään 1. päivänä tammikuuta 2010.

5. Virasto hyödyntää tämän artiklan täytäntöönpanossa 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä kansallisten turvallisuusviranomaisten yhteistyötä ja perustaa työryhmän 3 artiklan periaatteiden mukaisesti.

▼C1

10 artikla

Tekniset lausunnot

1. Direktiivin 2001/14/EY 30 artiklassa tarkoitetut kansalliset sääntelyelimet voivat pyytää virastolta teknisen lausunnon niiden tietoon saatettujen kysymysten turvallisuuteen liittyvistä näkökohdista.

2. Direktiivin 2001/14/EY 35 artiklassa ja direktiivin 91/440/ETY 11 a artiklassa säädetyt komiteat voivat pyytää virastolta turvallisuusnäkökohtia koskevan teknisen lausunnon toimivaltaansa kuuluvista asioista.

▼M1

2 a. Virasto voi antaa teknisen lausunnon

a) kansallisen turvallisuusviranomaisen tai komission pyynnöstä kansallisten sääntöjen ja yhden tai useamman rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin liitteessä VII olevassa 1 jaksossa mainitun parametrin keskinäisestä vastaavuudesta;

b) rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 21 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen muutoksenhakuelimen pyynnöstä, jos kyseessä on toimivaltaisen kansallisen turvallisuusviranomaisen tekemä päätös raideliikenteen kalustoyksikön käyttöönoton epäämisestä.

▼M1

2 b. Komissio voi pyytää virastolta teknisiä lausuntoja YTE:ien kiireellisistä muutoksista rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

▼C1

3. Viraston on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa. Viraston on julkaistava lausuntonsa niin, että siitä on poistettu liikesalaisuuteen liittyvä aineisto.

▼M1

———————

▼C1

3 LUKU

YHTEENTOIMIVUUS

12 artikla

Viraston antama tekninen tuki

Viraston on osaltaan edistettävä rautateiden yhteentoimivuuden kehittämistä ja toteuttamista direktiiveissä 96/48/EY ja 2001/16/EY vahvistettujen periaatteiden ja määritelmien mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten virasto:

a) järjestää ja johtaa komission valtuuttamana 3 artiklassa tarkoitettujen työryhmien suorittamaa yhteentoimivuuden teknisten eritelmien laatimistyötä ja toimittaa eritelmäluonnokset komissiolle;

b) varmistaa, että yhteentoimivuuden tekniset eritelmät mukautetaan tekniseen kehitykseen ja markkinasuuntauksiin sekä sosiaalisiin vaatimuksiin ja ehdottaa komissiolle tarpeelliseksi katsomiaan muutoksia yhteentoimivuuden teknisiin eritelmiin;

c) varmistaa yhtäältä yhteentoimivuuden teknisten eritelmien laadinnan ja ajantasaistamisen sekä toisaalta yhteentoimivuuden edellyttämien eurooppalaisten standardien laadinnan välisen yhteensovittamisen ja ylläpitää asianmukaisia yhteyksiä eurooppalaisiin standardointielimiin;

d) avustaa komissiota ilmoitettujen laitosten välisen yhteistyön järjestämisessä ja helpottamisessa direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY 20 artiklan 5 kohdassa kuvatulla tavalla;

e) neuvoo komissiota ja antaa sille suosituksia turvallisuuden kannalta keskeisiä tehtäviä suorittavan henkilöstön työolojen osalta.

▼M1

13 artikla

Ilmoitetut laitokset

1. Virasto voi komission pyynnöstä seurata ilmoitettujen laitosten työn laatua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden vastuuta nimeämistään laitoksista. Virasto antaa komissiolle tarvittaessa lausunnon.

2. Jos komissio katsoo rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että ilmoitettu laitos ei täytä mainitun direktiivin liitteessä VIII tarkoitettuja perusteita, virasto tarkistaa komission pyynnöstä, että perusteet täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden vastuuta. Virasto antaa asiasta lausunnon komissiolle.

▼C1

14 artikla

Yhteentoimivuuden seuranta

1. Virasto suosittaa komission pyynnöstä menettelyjä rautatiejärjestelmien yhteentoimivuuden toteuttamiseksi edistämällä liikenteenharjoittajien ja infrastruktuurin haltijoiden välistä yhteensovittamista erityisesti vanhasta järjestelmästä uuteen tapahtuvan siirtymisen järjestämiseksi.

2. Virasto seuraa rautatiejärjestelmien yhteentoimivuuden edistymistä. Se laatii ja julkaisee joka toinen vuosi kertomuksen yhteentoimivuuden edistymisestä. Ensimmäinen tällainen kertomus on julkaistava viraston toisena toimintavuotena.

▼M1

15 artikla

Rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus yhteisössä

Virasto tarkastelee komission pyynnöstä ja yhteentoimivuuden näkökulmasta kaikkia osajärjestelmää koskevia suunnittelu- ja/tai rakennushankkeita tai uudistamis- tai parannushankkeita, joihin on haettu yhteisön rahoitustukea, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 9 artiklassa säädettyjä poikkeuksia. Virasto antaa lausuntonsa hankkeen yhteensopivuudesta asiaa koskevien YTE:ien kanssa määräajassa, josta se sopii komission kanssa hankkeen tärkeyden ja käytettävissä olevien resurssien mukaan ja joka ei saa olla pidempi kuin kaksi kuukautta.

3 a LUKU

KALUSTOYKSIKKÖJEN KUNNOSSAPITO

▼C1

16 artikla

Kunnossapitokonepajojen sertifiointi

Virasto kehittää kolmen vuoden kuluessa toimintansa aloittamisesta liikkuvan kaluston kunnossapitokonepajojen eurooppalaisen sertifiointijärjestelmän ja laatii suosituksia tämän järjestelmän toteuttamiseksi.

Suositukset koskettavat erityisesti seuraavia aiheita:

— strukturoitu hallinnointijärjestelmä,

— henkilöstö, jolla on tarvittava pätevyys,

— palvelut ja välineet,

— tekniset asiakirjat ja huoltomääräykset.

▼M1

Suositukset vastaavat tehtäviä, joita rautatieyrityksille on jo annettu rautatieturvallisuusdirektiivin 4 artiklan mukaisesti ja kunnossapidosta vastaavalle yksikölle kyseisen direktiivin 14 a artiklan mukaisesti, ja niissä otetaan täysin huomioon rautatieyritysten ja kunnossapidosta vastaavien yksikköjen sertifiointimenettelyt.

16 a artikla

Kunnossapidosta vastaavien yksikköjen sertifiointi

1. Viimeistään 1. päivänä heinäkuuta 2010 virasto lähettää komissiolle suosituksen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmän käyttöönotosta rautatieturvallisuusdirektiivin 14 a artiklan 5 kohdan mukaisesti.

▼M1

Viraston arviossa ja suosituksessa käsitellään erityisesti seuraavia seikkoja ottaen asianmukaisesti huomioon kunnossapidosta vastaavan yksikön mahdolliset suhteet muihin osapuoliin, kuten kalustoyksikköjen haltijoihin, rautatieyrityksiin ja infrastruktuurin haltijoihin:

a) onko kunnossapidosta vastaavalla yksiköllä asianmukaiset järjestelmät, myös toiminta- ja hallintaprosessit, kalustoyksikköjen tehokasta ja turvallista kunnossapitoa varten;

b) tavaravaunujen kunnossapitoon mukautetun sertifiointijärjestelmän sisältö ja ominaisuudet;

c) minkä tyyppiset elimet ovat toimivaltaisia sertifioinnin osalta ja mitä vaatimuksia niille asetetaan;

d) kunnossapidosta vastaaville yksiköille toimitettavien sertifikaattien muoto ja voimassaolo;

e) tekniset ja toiminnalliset tarkastukset ja valvonta.

2. Kolmen vuoden kuluessa siitä, kun komissio on hyväksynyt rautatieturvallisuusdirektiivin 14 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun kunnossapidon sertifiointijärjestelmän, virasto lähettää komissiolle kertomuksen, jossa se arvioi järjestelmän toteuttamista. Virasto lähettää samassa määräajassa komissiolle suosituksen vastaavan sertifiointijärjestelmän sisällön ja ominaisuuksien määrittelemiseksi muiden kalustoyksikköjen, kuten vetureiden, matkustajavaunujen, sähköjunayksiköiden ja dieseljunayksiköiden, kunnossapidosta vastaavien yksiköiden osalta.

3. Virasto analysoi tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa turvallisuustasoa käsittelevässä kertomuksessaan vaihtoehtoisia toimia, joista on päätetty rautatieturvallisuusdirektiivin 14 a artiklan 8 kohdan mukaisesti.

3 b LUKU

RAUTATEIDEN HENKILÖSTÖ

16 b artikla

Veturinkuljettajat

1. Vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä 23 päivänä lokakuuta 2007 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2007/59/EY ([1]), jäljempänä ”veturinkuljettajadirektiivi”, liittyvissä asioissa virasto

a) valmistelee luonnoksen lupakirjaa, todistusta ja todistuksen oikeaksi todistettua jäljennöstä koskevaksi yhteisön malliksi ja niiden fyysisiksi ominaisuuksiksi ottaen huomioon toimenpiteet väärentämisen estämiseksi;

b) toimii yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa varmistaakseen veturinkuljettajien lupakirjojen ja todistusten rekisterien yhteentoimivuuden. Tätä varten virasto laatii luonnoksen käyttöönotettavien rekisterien perusparametreiksi, joita ovat esimerkiksi rekisteröitävät tiedot, niiden muoto ja tiedonsiirtoyhteyskäytäntö, käyttöoikeudet, tietojen säilytysaika sekä konkurssitapauksissa noudatettavat menettelyt;

c) valmistelee luonnoksen tutkintojen vastaanottajia ja tutkintoja koskeviksi yhteisön vaatimuksiksi;

d) arvioi veturinkuljettajien hyväksymismenettelyn kehitystä toimittamalla komissiolle viimeistään neljän vuoden kuluttua rekisterien perusparametrien hyväksymisestä veturinkuljettajadirektiivin 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti kertomuksen, jossa käsitellään tarvittaessa järjestelmään tehtäviä parannuksia ja toimenpiteitä, jotka

([1]) EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51.

▼M1

koskevat niiden henkilöiden ammatillisen tietämyksen tutkimiseksi järjestettäviä teoreettisia ja käytännön kokeita, jotka hakevat yhdenmukaistettua todistusta liikkuvaa kalustoa ja asiaankuuluvaa rataverkkoa varten;

e) tarkastelee 4 päivään joulukuuta 2012 mennessä mahdollisuutta käyttää älykorttia, johon yhdistetään veturinkuljettajadirektiivin 4 artiklassa edellytetyt lupakirja ja todistukset, ja laatii kustannus-hyötyanalyysin. Virasto laatii tällaisen älykortin teknisiä ja toiminnallisia eritelmiä koskevan luonnoksen;

f) avustaa veturinkuljettajadirektiivin täytäntöönpanemiseksi tehtävässä jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä ja järjestää asiaan liittyviä kokouksia toimivaltaisten viranomaisten edustajien kanssa;

g) tekee komission sitä pyytäessä kustannus-hyötyanalyysin veturinkuljettajadirektiivin säännösten soveltamisesta veturinkuljettajiin, jotka toimivat yksinomaan pyynnön esittäneen jäsenvaltion alueella. Kustannus-hyötyanalyysi kattaa kymmenen vuoden pituisen kauden. Kustannus-hyötyanalyysi toimitetaan komissiolle kahden vuoden kuluessa rekisterien perustamisesta veturinkuljettajadirektiivin 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

h) tekee komission sitä pyytäessä uuden kustannus-hyötyanalyysin, joka on toimitettava komissiolle viimeistään 12 kuukautta ennen komission mahdollisesti myöntämän tilapäisen vapautuskauden päättymistä;

i) varmistaa, että veturinkuljettajadirektiivin 22 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan nojalla perustettu järjestelmä on yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 ([1]) mukainen.

2. Veturinkuljettajadirektiiviin liittyvissä asioissa virasto antaa suosituksia

a) veturinkuljettajadirektiivin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen luokkien A ja B eri tyyppejä varten tarvittavien yhteisön koodien muuttamisesta;

b) lisätietojen tai toimivaltaisen viranomaisen veturinkuljettajadirektiivin liitteen II mukaisesti määräämien lääketieteellisiin syihin perustuvien käyttörajoitusten koodeiksi.

3. Virasto voi esittää toimivaltaisille viranomaisille perustellun pyynnön saada tietoja veturinkuljettajien lupakirjoista.

16 c artikla

Muu junahenkilökunta

Veturinkuljettajadirektiivin 28 artiklan mukaisesti virasto määrittää viimeistään 4 päivänä kesäkuuta 2009 annettavassa kertomuksessa, ottaen huomioon direktiivien 96/48/EY ja 2001/16/EY mukaisesti laadittu käyttötoiminnan ja liikenteen hallinnan YTE, turvallisuuteen olennaisesti vaikuttavia tehtäviä suorittavaan muuhun junahenkilökuntaan kuuluvien henkilöiden, joiden ammatillinen pätevyys näin ollen vaikuttaa rautatieliikenteen turvallisuuteen, ominaisuudet ja tehtävät, joita olisi säänneltävä yhteisön tasolla sellaisen lupakirja- ja/tai todistusjärjestelmän avulla, joka voi olla veturinkuljettajadirektiivillä perustetun järjestelmän kaltainen.

([1]) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

▼M1

17 artikla

Ammattipätevyys ja koulutus

1. Virasto laatii suosituksia yhteisten perusteiden määrittämisestä ammattipätevyyden määrittelemiseksi ja henkilöstön arvioimiseksi silloin, kun henkilöstö osallistuu rautatiejärjestelmän käyttöön ja kunnossapitoon, mutta ei kuulu 16 b tai 16 c artiklan soveltamisalaan.

▼C1

2. Virasto laatii suosituksia koulutuskeskusten hyväksymistä koskevan järjestelmän käyttöönottamiseksi.

3. Virasto edistää ja tukee kuljettajien ja kouluttajien vaihtoa eri jäsenvaltioissa toimivien rautatieyritysten välillä.

▼M1

3 c LUKU

REKISTERIT JA VIRASTON JULKINEN TIETOKANTA

18 artikla

Rekisterit

1. Virasto laatii seuraavia rekistereitä koskevat yhteiset eritelmät ja suosittaa niitä komissiolle:

a) kansalliset kalustorekisterit rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 33 artiklan mukaisesti, tietojenvaihtoa koskevat järjestelyt ja rekisteröintihakemuksen mallilomake mukaan luettuina;

b) hyväksyttyjen kalustotyyppien eurooppalainen rekisteri rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 34 artiklan mukaisesti, tietojenvaihtoa kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa koskevat järjestelyt mukaan luettuina;

c) infrastruktuuria koskeva rekisteri rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 35 artiklan mukaisesti.

2. Virasto perustaa ja pitää ajan tasalla rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 34 artiklan mukaisesti rekisterin raideliikenteen kalustoyksikkötyypeistä, joiden käyttöönotolle yhteisön rautatieverkossa jäsenvaltiot ovat myöntäneet luvan. Virasto laatii myös luonnoksen tyyppiä koskevan vaatimustenmukaisuusvakuutuksen malliksi mainitun direktiivin 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

19 artikla

Asiakirjojen ja rekisterien saatavuus

1. Virasto saattaa yleisesti saataville seuraavat asiakirjat ja rekisterit, joista säädetään rautateiden yhteentoimivuusdirektiivissä ja rautatieturvallisuusdirektiivissä:

a) osajärjestelmien EY-tarkastusvakuutukset;

b) kansallisten turvallisuusviranomaisten käytettävissä olevat osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuusvakuutukset;

c) direktiivin 95/18/EY mukaisesti myönnetyt toimiluvat;

d) rautatieturvallisuusdirektiivin 10 artiklan mukaisesti myönnetyt turvallisuustodistukset;

e) rautatieturvallisuusdirektiivin 24 artiklan mukaisesti virastolle lähetetyt tutkintaselostukset;

▼M1

f) kansalliset säännöt, joista on ilmoitettu komissiolle rautatieturvallisuusdirektiivin 8 artiklan sekä rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 5 artiklan 6 kohdan ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

g) linkki kansallisiin kalustorekistereihin;

h) linkki infrastruktuuria koskeviin rekistereihin;

i) hyväksyttyjen kalustotyyppien eurooppalainen rekisteri;

j) ERTMS-eritelmien muutospyyntöjen ja suunniteltujen muutosten rekisteri;

k) viraston käyttötoiminnan ja liikenteen hallinnan YTE:n mukaisesti pitämä rekisteri kalustoyksikköjen haltijoiden tunnuksista.

2. Jäsenvaltiot ja komissio keskustelevat ja päättävät 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen toimittamista koskevista käytännön järjestelyistä viraston laatiman luonnoksen perusteella.

3. Toimittaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja asianomaiset elimet voivat ilmoittaa, mitä asiakirjoja ei turvallisuussyistä saa paljastaa yleisölle.

4. Edellä 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen myöntämisestä vastaavien kansallisten viranomaisten on ilmoitettava virastolle yhden kuukauden kuluessa kustakin yksittäisestä päätöksestä, joka koskee asiakirjan myöntämistä, uusimista, muuttamista tai peruuttamista.

5. Virasto voi lisätä tähän julkiseen tietokantaan julkisia asiakirjoja tai linkkejä, joilla on merkitystä tämän asetuksen tavoitteiden kannalta.

▼C1

4 LUKU

▼M1

ERITYISTEHTÄVÄT

▼C1

20 artikla

Tutkimukset

Kun tällä asetuksella asetettujen tehtävien suorittaminen niin vaatii, virasto teettää tutkimuksia, jotka rahoitetaan sen omasta talousarviosta.

21 artikla

Innovaatioiden edistäminen

Komissio voi antaa virastolle viraston työohjelman ja talousarvion mukaisesti tehtäväksi edistää innovaatioita, joilla pyritään parantamaan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta erityisesti uusien tietotekniikoiden sekä paikannus- ja seurantajärjestelmien käytön alalla.

▼M1

21 a artikla

ERTMS

1. Virasto huolehtii, toimintansa komission kanssa yhteen sovittaen, 2–5 kohdassa säädetyistä tehtävistä

a) varmistaakseen ERTMS:n johdonmukaisen kehittämisen;

b) edistääkseen jäsenvaltioissa käyttöön otettujen ERTMS-laitteiden ja voimassa olevien eritelmien yhdenmukaisuutta.

▼M1

2. Virasto perustaa menettelyn ERTMS-eritelmien muuttamista koskevien pyyntöjen käsittelyä varten. Tätä varten virasto perustaa ja pitää ajan tasalla ERTMS-eritelmien muutospyyntöjen ja suunniteltujen muutosten rekisterin.

Virasto suosittelee uuden version hyväksymistä ainoastaan siinä tapauksessa, että aiemman version käyttöönottoaste on ollut riittävä. Uusien versioiden kehittäminen ei saa haitata ERTMS:n käyttöönottoastetta, ERTMS-laitteiden tuotannon optimointiin tarvittavien eritelmien vakautta, rautatieyritysten tekemien sijoitusten tuottoa eikä ERTMS:n käyttöönoton tehokasta suunnittelua.

3. Virasto tukee komission työtä, joka liittyy ERTMS-järjestelmän käyttöönottoa Euroopan unionissa koskevan suunnitelman kehittämiseen ja ERTMS:n asennustöiden koordinointiin yleiseurooppalaisissa liikennekäytävissä.

4. Virasto kehittää strategian ERTMS:n eri versioiden hallintaa varten rataverkkojen ja eri versioilla varustettujen kalustoyksikköjen teknisen ja toiminnallisen yhteensopivuuden varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi sille, että voimassa olevaan versioon ja mahdollisiin uudempiin versioihin siirrytään ripeästi.

Virasto varmistaa rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin 6 artiklan 9 kohdan mukaisesti, että ERTMS-laitteiden myöhemmät versiot ovat yhteensopivia alaspäin komission 23 päivänä huhtikuuta 2008 hyväksymästä versiosta lähtien.

Virasto laatii ERTMS-laitteista, jotka on otettu käyttöön ennen 23 päivää huhtikuuta 2008 tai joiden asentaminen tai ajantasaistaminen oli edennyt jo pitkälle mainittuna ajankohtana, arviointiraportin, jossa yksilöidään:

a) varhaisessa vaiheessa käyttöön ottaneille aiheutuneet lisäkustannukset, jotka johtuvat komission 23 päivänä huhtikuuta 2008 hyväksymän version käyttöönotosta;

b) kaikki mahdolliset, myös taloudelliset mekanismit, joilla tuetaan siirtymistä aiemmista versioista a alakohdassa tarkoitettuun versioon.

Komissio toteuttaa tarvittavat toimet vuoden kuluessa siitä, kun se on saanut viraston arviointikertomuksen.

5. Virasto perustaa ilmoitettujen laitosten tilapäisen työryhmän ja toimii sen puheenjohtajana sen varmistamiseksi, että ilmoitettujen laitosten toteuttamia EY-todentamismenettelyjä sovelletaan erityisten ERTMS-hankkeiden yhteydessä johdonmukaisesti. Virasto tekee myös yhteistyötä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa sen varmistamiseksi, että käyttöön ottamista koskevia lupamenettelyjä sovelletaan johdonmukaisesti. Jos virasto toteaa, että verkostojen ja näiden menettelyjen kohteena olevilla laitteilla varustettujen ajoneuvojen tekninen ja toiminnallinen yhteensopivuus saattaa jäädä toteutumatta, se ilmoittaa asiasta heti komissiolle, joka toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

6. Jos yksittäisten ERTMS-hankkeiden yhteydessä ilmenee rataverkkojen ja kalustoyksikköjen tekninen yhteensopimattomuus, ilmoitettujen laitosten ja kansallisten turvallisuusviranomaisten on varmistettava, että virasto voi saada kaikki asiaan kuuluvat tiedot sovelletuista EY-tarkastusmenettelyistä ja käyttöönottomenettelyistä sekä toiminnallisista edellytyksistä. Virasto antaa tarvittaessa komissiolle suosituksia asianmukaisiksi toimenpiteiksi.

7. Virasto arvioi ERTMS-laitteiden sertifiointimenettelyn antamalla komissiolle 1. päivään tammikuuta 2011 mennessä kertomuksen, joka tarvittaessa sisältää suosituksia tehtäviksi parannuksiksi.

8. Komissio arvioi 7 kohdassa tarkoitetun kertomuksen pohjalta yhden tyyppisen laboratoriovälineistön, yhden viiteraiteen ja/tai yhden sertifiointielimen käytöstä yhteisön tasolla aiheutuvat kustannukset ja siitä saatavat hyödyt. Sertifiointielimen on täytettävä rautateiden yhteentoimivuusdirektiivin liitteessä VIII mainitut vaatimukset. Komissio voi esittää

▼M1

kertomuksen ja tehdä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia parantaakseen ERTMS:n sertifiointijärjestelmää.

21 b artikla

Komission avustaminen

1. Virasto avustaa komissiota 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan asettamissa rajoissa ja komission pyynnöstä pantaessa täytäntöön yhteisön lainsäädäntöä, jolla pyritään tehostamaan rautatiejärjestelmien yhteentoimivuutta ja kehittämään yhteinen lähestymistapa Euroopan rautatiejärjestelmän turvallisuuteen.

2. Avustamisen on oltava ajallisesti ja laajuudeltaan rajoitettua eikä se saa vaikuttaa mihinkään muihin virastolle tässä asetuksessa annettuihin tehtäviin. Avustaminen voi sisältää seuraavaa:

a) tietojen antaminen siitä, miten yhteisön lainsäädännön erityiset näkökohdat on pantu täytäntöön;

b) tekninen neuvonanto erityistä asiantuntemusta vaativissa asioissa;

c) tietojen keruu tekemällä 6 artiklan 5 kohdassa säädettyä yhteistyötä kansallisten turvallisuusviranomaisten ja tutkintaelinten kanssa.

3. Pääjohtaja raportoi vähintään kerran vuodessa hallintoneuvostolle tämän artiklan täytäntöönpanosta, myös sen vaikutuksista resursseihin.

▼C1

5 LUKU

SISÄINEN RAKENNE JA TOIMINTA

22 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on yhteisön elin. Se on oikeushenkilö.

2. Virastolla on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukaan oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.

23 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

24 artikla

Henkilöstö

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ja Euroopan yhteisöjen toimielinten näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.

2. Virasto käyttää oman henkilöstönsä suhteen mainittujen henkilöstösääntöjen ja palvelusuhteen ehtojen mukaisesti nimittävälle viranomai-

▼C1

selle ja työsopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 26 artiklan soveltamista.

▼M1

3. Rajoittamatta 26 artiklan 1 kohdan soveltamista viraston henkilöstö koostuu seuraavista henkilöstöryhmistä:

— määräaikaiset työntekijät, jotka virasto on ottanut palvelukseensa enintään viideksi vuodeksi alan asiantuntijoiden keskuudesta sen pätevyyden ja kokemuksen perusteella, jota heillä on rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden alalla;

— virkamiehet, jotka komissio tai jäsenvaltiot ovat nimittäneet tai siirtäneet viraston palvelukseen enintään viideksi vuodeksi; ja

— muut toimihenkilöt, jotka on otettu palvelukseen Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelusehtojen mukaisesti suorittamaan toimeenpanevia tai sihteeristötehtäviä.

Viraston ensimmäisten kymmenen toimintavuoden aikana ensimmäisen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua viiden vuoden jaksoa voidaan jatkaa kerran enintään kolmella vuodella, jos se on tarpeen viraston toiminnan jatkuvuuden takaamiseksi.

▼C1

4. Asiantuntijat, jotka osallistuvat viraston järjestämiin työryhmiin, eivät kuulu viraston henkilöstöön. Virasto suorittaa heidän matka- ja oleskelukulunsa hallintoneuvoston vahvistamien sääntöjen ja tariffien mukaisesti.

25 artikla

Hallintoneuvoston perustaminen ja toimivalta

1. Perustetaan hallintoneuvosto.

2. Hallintoneuvosto:

a) nimittää pääjohtajan 31 artiklan mukaisesti;

b) hyväksyy vuosittain 30 päivään huhtikuuta mennessä viraston edellisen vuoden toimintaa koskevan yleiskertomuksen ja toimittaa sen jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle;

▼M1

c) vahvistaa vuosittain marraskuun 30 päivään mennessä ja komission lausunnon huomioon ottaen viraston tulevan vuoden toimintaohjelman ja toimittaa sen jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Toimintaohjelma hyväksytään rajoittamatta yhteisön vuotuista talousarviomenettelyä. Jos komissio ilmoittaa 15 päivän kuluessa sen hyväksymisestä vastustavansa hyväksyttyä toimintaohjelmaa, hallintoneuvosto tutkii toimintaohjelman uudelleen ja hyväksyy sen tarvittaessa muutettuna kahden kuukauden kuluessa toisessa käsittelyssä joko kahden kolmasosan enemmistöllä, johon komission edustajat kuuluvat, tai jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä;

▼C1

d) hoitaa viraston talousarvioon liittyvät tehtävänsä 6 luvun mukaisesti;

e) vahvistaa päätöksentekomenettelyt, joita pääjohtajan on noudatettava;

f) määrittelee 33 artiklan nojalla tehtäviä tarkastuskäyntejä koskevan toimintapolitiikan;

g) käyttää kurinpidollista toimivaltaa pääjohtajan ja 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden päälliköiden suhteen;

h) vahvistaa oman työjärjestyksensä.

▼M1

3. Viraston toimintaohjelmassa määritetään kunkin toimen tavoitteet. Kustakin toimesta ja/tai tuloksesta annetaan pääsääntöisesti kertomus komissiolle.

▼C1

26 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

▼M1

1. Hallintoneuvosto muodostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja neljästä komission edustajasta sekä kuudesta edustajasta, joilla ei ole äänioikeutta ja joista kukin edustaa Euroopan tasolla seuraavia ryhmiä:

a) rautatieyritykset,

b) infrastruktuurin haltijat,

c) rautatietoimiala,

d) työntekijäliitot,

e) matkustajat,

f) tavaraliikenteen asiakkaat.

Komissio nimeää kullekin näistä ryhmistä edustajan ja varaedustajan asianomaisen eurooppalaisen järjestön tekemän neljän henkilön nimet sisältävän ehdotuksen perusteella, jotta varmistettaisiin kaikkien etujen tuleminen edustetuiksi asianmukaisesti.

Hallintoneuvoston jäsenet ja varajäsenet nimitetään heidän asiaankuuluvan kokemuksensa ja asiantuntemuksensa perusteella.

▼C1

2. Kukin jäsenvaltio ja komissio nimittää oman hallintoneuvoston jäsenensä sekä varajäsenen.

3. Jäsenen toimikausi on viisi vuotta, ja sama henkilö voidaan nimittää kerran uudelleen.

4. Kolmansien maiden edustajien osallistuminen ja sitä koskevat edellytykset vahvistetaan tarvittaessa 36 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelyissä.

27 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajana tämän ollessa estynyt hoitamasta tehtäviään.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kolme vuotta, ja se voidaan uusia kerran. Jos puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan jäsenyys hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy toimikauden kuluessa, myös heidän toimikautensa päättyy ilman eri toimenpiteitä samana päivänä.

28 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Viraston pääjohtaja osallistuu kokouksiin.

2. Hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kahdesti vuodessa. Se kokoontuu lisäksi myös puheenjohtajan aloitteesta, komission pyynnöstä,

▼C1

hallintoneuvoston jäsenten enemmistön pyynnöstä tai jos kolmasosa jäsenvaltioiden hallintoneuvostossa olevista edustajista sitä pyytää.

29 artikla

Äänestys

Jollei toisin ole säädetty, hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänioikeutettujen jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Kullakin äänivaltaisella jäsenellä on yksi ääni.

30 artikla

Pääjohtajan tehtävät ja toimivalta

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäväänsä täysin riippumattomasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission tai hallintoneuvoston toimivaltaa.

2. Pääjohtaja

a) laatii toimintaohjelman ja toimittaa sen komissiota kuultuaan hallintoneuvostolle;

b) toteuttaa toimintaohjelman täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet ja mahdollisuuksien mukaan vastaa kaikkiin tämän asetuksen mukaisiin viraston tehtäviin liittyviin komission avustuspyyntöihin;

c) toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen, että viraston toiminta on tämän asetuksen mukaista;

d) laatii ja ottaa käyttöön tehokkaan seurantajärjestelmän, jonka avulla voidaan verrata viraston tuloksia sen toimintatavoitteisiin. Pääjohtaja valmistelee tältä pohjalta vuosittain alustavan yleiskertomuksen ja toimittaa sen hallintoneuvostolle sekä vahvistaa tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaisen säännöllisen arviointimenettelyn;

e) käyttää viraston henkilöstön suhteen 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä toimivaltaa;

f) valmistelee alustavan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista 38 artiklan mukaisesti ja huolehtii talousarvion toteuttamisesta 39 artiklan mukaisesti.

3. Pääjohtajaa voi avustaa yksi tai useampi yksikön päällikkö. Pääjohtajan ollessa poissa tai estynyt hoitamasta tehtäviään, joku yksikön päälliköistä toimii hänen sijaisenaan.

31 artikla

Viraston henkilöstön nimittäminen

1. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden ja todistuksin osoitettujen hallinnollisten ja johtamistaitojen sekä rautatiealalla merkityksellisen pätevyyden ja kokemuksen perusteella. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä kaikkien äänivaltaisten jäsentensä neljän viidesosan enemmistöllä. Komissio voi esittää yhtä tai useampaa ehdokasta.

Hallintoneuvostolla on valtuudet erottaa pääjohtaja samaa menettelyä noudattaen.

2. Pääjohtaja nimittää muun viraston henkilöstön 24 artiklan mukaisesti.

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää kerran uudelleen.

▼C1

32 artikla

Pääjohtajan kuuleminen

Pääjohtaja esittää joka vuosi Euroopan parlamentille yleiskertomuksen viraston toiminnasta. Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat lisäksi milloin tahansa pyytää pääjohtajan kuultavakseen jostakin viraston toimintaan liittyvästä aiheesta.

33 artikla

Tarkastuskäynnit jäsenvaltioissa

▼M1

1. Virasto voi sille 9, 9 a, 10, 13 ja 15 artiklassa annettujen tehtävien toteuttamiseksi suorittaa tarkastuskäyntejä jäsenvaltioissa hallintoneuvoston määrittelemän toimintapolitiikan mukaisesti. Jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on helpotettava viraston henkilöstön työtä.

▼C1

2. Viraston on ilmoitettava kyseessä olevalle jäsenvaltiolle suunnitellusta tarkastuskäynnistä, sitä suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten nimet ja tarkastuskäynnin alkamispäivämäärä. Käyntejä suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten on tehtävänsä suorittaakseen esitettävä pääjohtajan päätös, jossa määritellään heidän tehtävänsä kohde ja tarkoitus.

3. Viraston on kunkin tarkastuskäynnin päätteeksi laadittava kertomus ja toimitettava se komissiolle ja kyseiselle jäsenvaltiolle.

34 artikla

Vastuu

1. Sopimukseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.

2. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.

3. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten perusperiaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstöön kuuluvat ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.

4. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.

5. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

35 artikla

Kielet

1. Hallintoneuvosto päättää virastoa koskevista kielijärjestelyistä. Hallintoneuvoston jäsenen pyynnöstä tämä päätös on tehtävä yksimielisesti. Jäsenvaltiot voivat lähestyä virastoa valitsemallaan yhteisön kielellä.

2. Viraston toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista huolehtii Euroopan unionin elinten käännöskeskus.

▼C1

36 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

▼M1

1. Viraston toimintaan voivat osallistua ne Euroopan maat ja Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvat maat, jotka ovat tehneet Euroopan yhteisön kanssa sopimuksen, jolla kyseiset maat ovat saattaneet voimaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön lainsäädännön ja soveltavat sitä.

▼C1

2. Mainittuihin sopimuksiin sisältyvien asianomaisten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään kyseisten maiden viraston toimintaan osallistumista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, muun muassa osallistumisen luonne ja laajuus. Näihin järjestelyihin sisältyvät myös rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset. Niissä voidaan määrätä ilman äänioikeutta olevasta edustuksesta hallintoneuvostossa.

37 artikla

Avoimuus

Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 ([1]).

Hallintoneuvosto vahvistaa viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2004 toimenpiteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista käytännössä.

Päätöksistä, jotka virasto tekee asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu oikeusasiamiehelle tai niistä voidaan nostaa kanne Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa perustamissopimuksen 195 ja 230 artiklan mukaisesti.

6 LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

38 artikla

Talousarvio

1. Viraston kaikki tulot ja menot arvioidaan etukäteen kunkin varainhoitovuoden osalta, joka on kalenterivuosi, ja ne otetaan viraston talousarvioon. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.

2. Viraston tulot koostuvat:

— yhteisön rahoitusosuudesta,

— viraston toimintaan 36 artiklan mukaisesti osallistuvien kolmansien maiden rahoitusosuuksista,

— julkaisuista, koulutuksesta ja kaikista muista viraston tarjoamista palveluista perittävistä maksuista.

3. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.

4. Hallintoneuvosto laatii vuosittain pääjohtajan laatimaan ehdotukseen perustuvan ennakkoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakkoar-

([1]) EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

▼C1

vion ja sen mukana henkilöstötaulukkoa koskevan ehdotuksen komissiolle viimeistään maaliskuun 31 päivänä.

5. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhteisesti ”budjettivallan käyttäjä”, Euroopan unionin alustavan talousarvioesityksen mukana.

6. Komissio sisällyttää ennakkoarvion perusteella Euroopan yhteisöjen alustavaan talousarvioesitykseen arviot, joiden se katsoo olevan välttämättömiä henkilöstötaulukon kannalta, sekä yleisestä talousarviosta otettavan tuen määrän, jotka se toimittaa budjettivallan käyttäjälle perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.

7. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa tukea varten tarvittavat määrärahat. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.

8. Hallintoneuvosto hyväksyy talousarvion. Se vahvistetaan lopullisesti Euroopan unionin yleisen talousarvion lopullisen vahvistamisen jälkeen. Sitä muutetaan tarvittaessa sen mukaisesti.

9. Hallintoneuvosto ilmoittaa mahdollisimman nopeasti budjettivallan käyttäjälle, jos se aikoo toteuttaa hankkeen, jolla saattaa olla huomattavia rahoitusvaikutuksia talousarvion rahoitukseen; tämä koskee erityisesti hankkeita, jotka liittyvät kiinteään omaisuuteen, kuten rakennusten vuokraamiseen tai ostamiseen. Se ilmoittaa tästä komissiolle. Jos yksi budjettivallan käyttäjistä on ilmoittanut aikovansa antaa lausunnon, se toimittaa lausuntonsa hallintoneuvostolle kuuden viikon kuluessa päivästä, jolloin sille ilmoitettiin hankkeesta.

39 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle päättynyttä varainhoitovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 1 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset yleisen varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle päättynyttä varainhoitovuotta seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä. Varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallintoa koskeva selvitys toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa nämä tilit perustamissopimuksen 248 artiklan mukaisesti. Se julkaisee vuosittain kertomuksen viraston toiminnasta.

4. Saatuaan yleisen varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat tilintarkastustuomioistuimen laatimat huomautukset pääjohtaja vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

5. Hallintoneuvosto antaa lausuntonsa viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Pääjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle päättynyttä varainhoitovuotta seuraavan vuoden heinäkuun 1 päivään mennessä.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

▼C1

8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin syyskuun 30 päivään mennessä. Vastaus toimitetaan myös hallintoneuvostolle.

9. Pääjohtaja antaa yleisen varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.

10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä tekemällä päätöksellä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vuoden N+2 huhtikuun 30 päivään mennessä vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

40 artikla

Varainhoitoasetus

Hallintoneuvosto antaa virastolle varainhoitoa koskevat säännöt kuultuaan komissiota. Varainhoitoa koskevat säännöt voivat poiketa asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ([1]) ainoastaan, jos se on välttämätöntä viraston toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja jos komissio on antanut siihen suostumuksensa.

41 artikla

Petosten torjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi sovelletaan rajoituksetta asetusta (EY) N:o 1073/1999.

2. Virasto liittyy Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja antaa välittömästi tarpeelliset määräykset, joita sovelletaan kaikkiin viraston henkilöstöön kuuluviin.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on todettava nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä viraston rahoitusta saavien luona paikan päällä suoritettavia tarkastuksia.

7 LUKU

YLEISET MÄÄRÄYKSET JA LOPPUMÄÄRÄYKSET

42 artikla

Viraston toiminnan aloittaminen

Virasto aloittaa toimintansa 24 kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

43 artikla

Arviointi

Komissio laatii viiden vuoden kuluttua siitä, kun virasto on aloittanut toimintansa, arvion tämän asetuksen täytäntöönpanosta, viraston saavuttamista tuloksista ja sen työmenetelmistä. Tässä arvioinnissa otetaan

([1]) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 23 päivänä joulukuuta 2002 annettu komission asetus (EY, Euratom) N:o 2343/2002 (EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72).

▼C1

huomioon rautatiealan edustajien, työmarkkinaosapuolten ja asiakasorganisaatioiden lausunnot. Arvioinnin tulokset on julkistettava. Komissio ehdottaa tarvittaessa muutoksia tähän asetukseen.

Komissio tekee tällöin tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen säännösten muuttamisesta sääntelyvirastojen osalta tapahtuneen kehityksen perusteella perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät tätä ehdotusta ja arvioivat erityisesti, onko hallintoneuvoston kokoonpanoa muutettava sääntelyvirastoja varten luotavan yleisen kehyksen mukaisesti.

44 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.